

Súd: Okresný súd Nové Mesto n/V
Spisová značka: 5P/17/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514200443
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Šuríková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2014:3514200443.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom pred samosudkyňou JUDr. Elenou Šuríkovou, vo veci starostlivosti súdu o maloletého G. Š., U.. XX.XX.XXXX, zastúpeného v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, dieťa matky A. Š., U.. XX.XX.XXXX, R. R. D. R., N.. Š. O. XXX/X, právne zastúpenej JUDr. Drahomírom Kubičinom, advokátom so sídlom v Novom Meste nad Váhom, Námestie Slobody 16 a otca G. Š., U.. XX.XX.XXXX, R. D. XXX, o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti a o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti t a k t o

rozhodol:

I. Súd návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti z a m i e t a.

II. Súd návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti z a m i e t a.

III. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Otec maloletého podaným návrhom zo dňa 22.01.2014 žiadal, aby súd znížil jeho vyživovaciu povinnosť voči mal. G. na sumu 50 eur mesačne z dôvodu, že firme rodičov v ktorej pracuje sa nedarí ako kedysi a bude nútený zrušiť živnosť. Snaží sa nájsť si novú prácu, ale zatiaľ bezúspešne. Finančne ho podporujú rodičia, požičali mu už i na nájom. Manželka otca maloletého je poberateľkou rodičovského príspevku a prídavkov na dve deti, spolu vo výške XXX,XX eur. Dostáva tiež výživné na dcéru vo výške 100 eur mesačne, z čoho platí poisťky v sume 105 eur mesačne, splátky spoločného úveru vo výške 140 eur mesačne na dom, ktorý plánujú spolu postaviť a poplatok za elektrinu vo výške 40 eur mesačne. Navrhovateľ platí nájom vo výške 189 eur mesačne, výživné 100 eur mesačne a stravu pre štvorčlennú rodinu vo výške 150 - 200 eur mesačne.

Odporkyňa sa vo vyjadrení k návrhu zo dňa 07.05.2014 vyjadrila, že navrhovateľ v podanom návrhu zavádza, nakoľko podľa jej vedomostí má navrhovateľ dostatok finančných prostriedkov, vlastní viacero áut, v podnikaní sa im darí, chce stavať rodinný dom. Tiež spochybnila navrhovateľovo tvrdenie, že je od novembra 2013 bez práce, ale používa služobné auto. S návrhom na zníženie vyživovacej povinnosti nesúhlasila, pretože toto už bolo jedenkrát znížené, pričom takýchto návrhov podal viac, avšak posledný bol zamietnutý. Maloletý sa narodil predčasne, je stále sledovaný odbornými lekármi, v súčasnej dobe je často chorý, s čím sú spojené zvýšené výdavky na lieky. Mesačné výdavky na maloletého vyčíslila v sume 280 eur, a to 29 eur škôlka, krúžky 37 eur ročne, oblečenie, strava, špeciálna obuv, lieky a náklady na kontroly v odborných ambulanciách. Vo svojom protinávrahu zo dňa 07.05.2014 žiadala zvýšenie vyživovacej povinnosti na sumu 180 eur mesačne, pretože je momentálne evidovaná na ÚPSVaR Myjava ako uchádzačka o zamestnanie a od 01.04.2014 vykonáva dobrovoľnícku činnosť, za ktorú

poberá príspevok a rodinné prídavky v sume XX,XX eur. Nevlastní žiadny hnuiteľný ani nehnuteľný majetok. S maloletým žijú u jej rodičov, ktorí im spolu so súrodencami finančne vypomáhajú.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením návrhu, vyjadrenia k návrhu i protinávrhu, potvrdeniami ÚPSVaR Nové Mesto nad Váhom, OR PZ v Trnave, ODI, Okresného úradu Nové Mesto nad Váhom a Piešťany, katastrálny odbor, výpisom z OR, lekárskou správou od ošetrojúceho lekára maloletého, Zmluvou o úvere navrhovateľa, s potvrdením o príjme matky, daňovým priznaním otca za rok 2013, s pripojeným spisom 5P/93/2014 a 9P/118/2013, ako aj s ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Výška výživného bola znížená rozhodnutím tunajšieho súdu zo dňa 6.7.2012 v spojitosti s rozhodnutím KS TN z 31.1.2013, č.k. 4P/27/2012-105 zo sumy 120 eur na 100 eur s účinnosťou 31.5.2012. Rozhodnutím tunajšieho súdu, č.k. 9P 118/2013-39 bol návrh otca na zníženie výživného zamietnutý dňom 10.10.2013. Súd zistil, že v čase rozhodovania o poslednom návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti otec dosahoval príjem XXX-XXX eur. Manželka otca bola poberateľkou rod. príspevku XXX eur. Matka bola evidovaná na ÚPSVaR a poberala dávku v hmotnej núdzi. Uviedla, že na mal. má zvýšené náklady na zdravotnú starostlivosť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Matka predložila oznámenie o výške zárobku od zamestnávateľa, kde je uzatvorený prac. pomer na dobu neurčitú s nástupom od 25.9.2014 a predpokladaný mesačný príjem by mal byť XXX eur, pričom si hradí dopravu vo výške 37,80 eur mesačne. Predtým mala príjem z absolventskej praxe a dobrovoľníckej činnosti približne vo výške XXX eur mesačne. Na svojom návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti napriek tomu trvala. Žije s maloletým u svojich rodičov, ktorým prispieva 80 eur mesačne.

Otec predložil súdu daňové priznanie za rok 2013, podľa ktorého dosahoval priemerný mesačný príjem vo výške XXX,XX eur, pričom pracuje ako živnostník vo firme rodičov. Žije v nájomnom byte so svojou terajšou manželkou, ich spoločným synom a manželkinou dcérou z prvého manželstva, na ktorú otec platí výživné vo výške 100 eur mesačne. Manželka bola a stále je na rodičovskej dovolenke, pričom poberá rodičovský príspevok vo výške XXX eur mesačne a prídavky na dve deti. V čase posledného rozhodovania o výživnom (rok 2013) otec dosahoval príjem XXX K. XXX eur mesačne, a to podľa jeho vlastného vyjadrenia, pričom tento návrh bol podaný v máji 2013 a rozhodovalo sa o ňom v októbri roku 2013. Na súdnom pojednávaní uviedol, že v zime nemali prácu, v leto to bolo lepšie a momentálne prácu opäť nemajú, pričom však otec otca ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní, kde mal byť

vypočutý ako svedok a predložiť daňové priznanie za rok 2013, a to z dôvodu, že si nemôžu dovoliť obaja chýbať v práci, pretože majú zákazky. V súčasnosti byva s manželkou v nájomnom byte, pričom predložil súdu nájomnú zmluvu podpísanú dňa 30.4.2013. Prenajímateľom je Obec D. za mesačný prenájom 116,27 eur + 2,73 eur elektrina, spoločné priestory, 60 eur kúrenie mesačne, vodné stočné 4 eur, teplá voda 6 eur.

Súd zistil zo správy katastra nehnuteľností, že otec maloletého nie je vlastníkom nehnuteľností, ani vlastníkom motorových vozidiel (správa z dopravného inšpektorátu)

Citované ustanovenie umožňuje zmeniť pôvodné rozhodnutie o výživnom pre maloleté dieťa, ak dôjde k zmene pomerov na strane dieťaťa alebo na strane jeho rodičov. K tomu, aby mohla byť zmena uskutočnená, je potrebné porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného v dobe skoršieho i nového rozhodnutia. Musí ísť potom o takú zmenu, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov. Posledná úprava výšky výživného sa uskutočnila v roku 2012, pričom v roku 2013 otec podal návrh na zníženie výživného, ktorý bol zamietnutý. Od tejto doby sa podstatne nezmenili pomery ako na strane maloletého dieťaťa, tak i na strane otca. V čase rozhodovania otec dosahoval približne rovnaké príjmy ako v súčasnosti, pričom na pojednávaní uviedol, že tieto sa znížili v dôsledku nedostatku práce.

Túto skutočnosť však súdu nijako nepreukázal. Výživné vo výške 100 eur bolo určené rozhodnutím tunajšieho súdu, č.k. 4P/27/2012-105 zo dňa 6.7.2012 v spojitosti s rozhodnutím KS TN z 31.1.2013. Rozhodnutím tunajšieho súdu č.k. 9P/118/2013-39 zo dňa 10.10.2013 bol teda otcovi návrh na zníženie vyživovacej povinnosti zamietnutý, pričom súd vychádzal z tvrdení otca, že zarába XXX - XXX eur mesačne, pričom z daňového priznania vyplynulo, že jeho mesačný príjem bol v priemere XXX,XX eur. V súčasnosti tvrdil, že jeho príjmy sú XXX - XXX eur, čo však nedokázal hodnoverne preukázať. Otec maloletého neunesol dôkazné bremeno, nakoľko nepredložil hodnoverné doklady, pričom je stále živnostníkom a jeho výpovede o výške príjmov za jednotlivé obdobia sa rozchádzajú. Súd jednoznačne konštatuje, že opakované podanie otca na zníženie výživného je bezdôvodné preto návrh zamietol.

S poukazom na princíp potenciality príjmu oboch rodičov, ktorý v danom prípade dáva možnosť poskytovania výživného na maloleté dieťa, vo výške uloženej právoplatným rozhodnutím, súd návrh otca na zníženie výživného zamietol. Súd pritom apeluje na otca, aby pristupoval zodpovednejšie k výchove svojho maloletého syna G., nakoľko v súčasnosti výchovu a výživu maloletého zabezpečuje výlučne matka. Návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti súd zamietol s poukazom na skutočnosť, že nastala pozitívna zmena na strane matky, ktorá je v súčasnosti zamestnaná a dosahuje predpokladaný príjem XXX eur mesačne. Stanovené výživné právoplatným rozhodnutím tunajšieho súdu je v súlade tak s potrebami dieťaťa, ako i s možnosťou a schopnosťou oboch rodičov.

Toto konanie možno začať i bez návrhu, preto súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne cestou tunajšieho súdu písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.